

# LOSOMATENT

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Reus, en mes d'abril de 1897. Precio 6 cent.  
a provincias trimestre. 3'60  
Extranjero y Ultramar. 5'60  
Anuñels, a preus convencionals.

Reus. Dissapte 3 de Abril de 1897

Núm. 8.332

## Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, 7 (PORXOS)

## PUNTS DE SUSCRIPCIO

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora. En Barcelona, litografia Mallorquina, carrer Junquera, 6. No's retoman los originals encara que no's publicin.

• SE • RETRATA •

TOTS LOS DIAS, FESTIUS Y  
ES LABORABLES A PETITOCIO.

NOVAS FOTOGRÀFIAS EN CO-  
LORS.

OPERA tots

LOS DIUMENGES.

TORRES.

Passeig de Mata, 12,

REUS

Dias de despalg tots los festius.

Asseadoras para comunas  
ab tanca Neumática.

Dit article que es una verdadera novetat, te la ven-  
taja que ab se aplicació s'evita lo mal olor tan molest  
en moltes habitacions.

Ab la mateixa tanca Neumática, tenim Timbo-  
retz aplicables en qualsevol sala ó alcoba pera personas  
delicadas.

Los articles mencionats se troban de venta en la  
Ferreteria de

MARIMÓN Y VERNIS

Arrabal Sta. Ana, 38. -REUS.

## SECCIÓ DOCTRINAL

### Causas del regionalisme

Son veris los escrits publicats per una part de la  
prempsa, ab l'únich fi d'anatematisar las ideas regio-  
nalistas.

Molt mes ne van publicats contra l'sistem centrali-  
sador que ns agobia.

Y es molt possible que las maleixas publicacions  
dongoan á llum los primers, hagin insertat molts dels  
segons.

Entre tants discursos nos queda per averigar si  
entre aqueixos dos sistemes, n'hi ha algun pitjor pera  
quedarnos ab ell.

Las manifestacions regionalistas (prescindint de  
causas històriques) son á Espanya una reacció llògica  
y necessaria contra ls més governs que la han portat  
al punt ántot se troba avuy.

Lo poble's cansa. Se cansa de sofrir y d'esperar  
alivi a sos sufriments. Se cansa de veurer homes petits  
al devant d'una nació tan gran. Se cansa de tanta  
apatisa, de tanta ineptitud, de tanta ignorància, de tanta  
inmoraltat, de tanta incuria, de tanta indiferència,  
de tanta debilitat, de tant miserable intígra, de tanta  
diplomacia inútil, de tant nepotisme, de tant desacert,  
de tanta calamitat, constituhits en sistemes de govern.

Las regions s'en recordan de que un dia foren na-  
cions, de que tingueren poder, de que tingueren glo-  
riess. De que tingueren homes y governs.

Aqueixas patrias chicas van creyent que cada una  
d'aquellas, regida per sos particulars Institucions, fou  
mes gran ab sos Jaumes, sos Peres, sos Alfonso, sos  
Pelayos, sos Fernan Gonzalez, sos Joan Zuria, sos López  
de Haro, que totes elles reunidas ab sos Narváez,  
sos Gonzales Brayo, sos Prim, sos Serrano, sos Cáno-  
vas y sos Sagasta.

Pogueren resignarse á ser la nació de Carles I de  
Felip II.

No pot contentar-se ab la Potencia de don Práxedes  
de don Anton.

Aquí sobra nació ó falta gobern.  
Heus aquí la causa principal, inmediata del separa-  
tisme en las colonias, del regionalisme en la península.  
Abaix tot es gran.  
A dalt tot es petit.  
Es un riu caudal que 's desborda perque troba son  
cauce mof estret.

E. DE VELASCO.

(Del *Zuskalduna* de Bilbao.)

## Tractament dels vins malats

### VINS AGRES, APUNTATS.

En aquest article estudiarem lo tractament higié-  
nic (preventiu) y l' terapéutich (curatiu) á que deu  
someter los vins lo propietari-viticultor ó l comerciant  
de vins, pera prevenir que aquets se tornin ágres y  
pera corregirlos si ho son.

Lo que 's vins se tornin ágres es degut á que 's de-  
senrotilla en ells un micro-organisme (*Mycoderma ace-*  
*ti*). Los cuidados preventins han de ser de dos clas-  
ses: uns impideixen que 'l microbi entri en lo líquid;  
altres impideixen la entrada del ayre, evitant que 'l  
micro-organisme se desenrotilli.

La higiene preventiva del vi consistirà, donchs, en  
sa manipulació en dipòsits de recepció (barriols y am-  
polles), y en los aparatos y conductes de transmissió  
(bombas y tubos) absolutament nets baix lo punt de  
vista bacteriològich.

Se conservarà lo vi en recipients plens y tancats á  
fi d' evitar lo contacte amb l' oxigeno.

Seguint una antiga costum, avuy dia molt comú  
encara á Italia, s' impideix l' accés del ayre posant  
sobre la superficie del vi una capa d' oli, que impideix  
lo contacte ab l' oxigeno atmosférico.

Mediant l' ensorat s' evita també la acció del oxí-  
geno, constituhint aixó una de las midas preventivas  
més eficaces.

Quan per una ó altra circumstancia un vi ha co-  
mensat á tornarse ágre, es cuestió de curarlo.

Tots los medis preconisats ab aquest fi tenen per  
objecte combinar l' acít acétich format ab una base, á  
fi de que s' engendri una sal que no presenti los in-  
convenients del acít acétich liure que 'l vi conté.

Una de las substancies empleades desde fa molt  
temps ab aquest fi es la creta, lo marbre ó la cals.  
Així se forma soetat de cals que queda disolt en lo vi;  
pero 'm sembla molt dolent aquest método.

Los únichs procediments pera curar los vins ágres  
que considero convenientis, son l' empleo del tartrat  
neutre de potassa, proposat per Liebig, y l' empleo de  
la potassa cárstica, proposat per Pasteur.

De pas faré notar ab Portes y Rayssen que «aque-  
tas dos substancies no obran mes que per la potassa  
que s' uneix ab l' acít acétich, y que al elegir una ó  
altra no hi ha més que tenir en compte lo preu».

*Empleo del tartrat neutre de potassa.*—En las dro-  
guerías se ven aquesta sal, que no hi ha que confon-  
dre ab le cremor tártao, ab lo nom de *sal vegetal*.

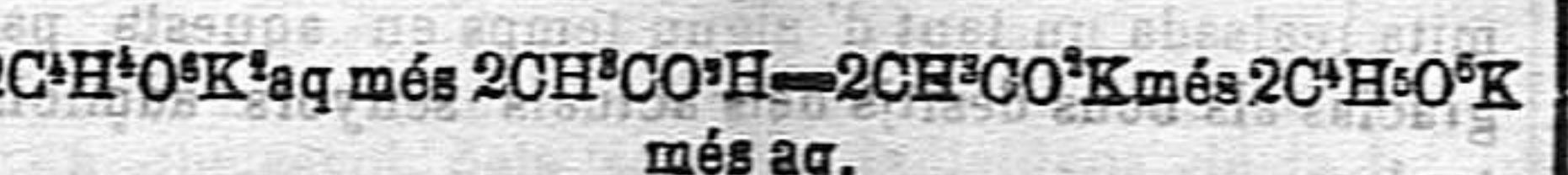
Deu presentar-se en forma d' hermosos cristalls de  
color blanch pur.

Se disolt á l' ayga en la proporció de 150 grams  
de sal per 100 grams d' ayga.

Quan se verteix una disolució de tartrat neutre de  
potassa en un vi que contingui acít acétich liure, se  
forma bitartrat de potassa, casi insoluble, que 's preci-  
pita, y acetat de potassa, que 's disolt.

Aquesta última sal no ofereix cap inconveni-  
tient higiènic, puig que á lo més, tractantse d'un vi molt  
ágre, se forma una notable cantitat de la mateixa, y  
ab tot no imprimeix al líquid més que un lleuger sabor  
amarrat.

La reacció que 's verifica es la següent:



O sia, que 469 parts en pes de tartrat neutre de  
potassa, reaccionant ab 120 d' acít acétich, forman  
196 de acetat de potassa, 376 de bitartrat de potassa,  
y 17 d' ayga.

La reacció se verifica segons las lleys de Berthollet,  
perque 'l bitartrat es casi insoluble comparat ab lo  
tartrat neutre.

En efecte, avans he indicat que aquest últim se  
disolvia en l' ayga en la proporció de 150 per 100 de  
la última, mentres que 'l bitartrat sols se disolt en la  
proporció de 0,48 per 100 d' ayga, es dir, no arriba a  
disolires un milj per cent.

Es convenient en la pràctica no obrar á cegas, y lo  
millor es encarregar á un químich que determini lo  
grau d' acidés del vi que sia degut al acít acétich, que  
es l' únic que 's vol fer desapareixer.

Pot servir de base que, pera eliminar la acidés de  
1.2239 grams d' acít acétich, que equival a 1 gram d'  
acít sulfúrich, se necessita 4,786 grams de tartrat neu-  
tre de potassa.

Pera operar se posa en una ribella neta, de la ca-  
buda necessaria, la cantitat convenient de tartrat neu-  
tre, y s'hi aboca sobre ell dos litres de vi per kilo de  
sal empleada.

Cada cuart d' hora se remena bé, fias que el tar-  
trat s' ha disolt del tot.

Després s' hi aboca la disolució obtinguda en lo vi,  
y 's remena pera obtenir una barreja uniforme.

Se procura que la ribella estigui ben plena, y 's  
deixa en repòs durant vuit dies, de preferencia en un  
local fresch.

Després d' haver trassagat lo líquid clar, se procura  
consumirlo enquant avans.

*Los vins somos d'aquest procediment no deuen ba-  
rrejarse ab vins verds ó frescos.*

Aquest método elimina l' acít acétich, pero no ma-  
ta los gérmenes de la malaltia, que continúan sa acció,  
á menos que 'l vi sia cuidadosament pasteurisat.

*Empleo de la potassa cárstica.*—Aquest medi es

més rápid y más rápidament eficás que l' anterior.

Exigeix únicamente que las disoluciones potásiques  
estiguin valoradas y hagin sigut preparadas ab cui-  
dado.

Lo millor es procedir per lanteig: s' afegeix una  
cantitat insuficient de disolució potàssica y valorada,  
per exemple, de modo que neutralisi 1,2 grams d' acít  
acétich per litre; després se van afeugint novas por-  
cions, remanant cada vegada fins que per lo gust se  
coneixi que 's ha neutralisat ja l' acít acétich.

*NOTA.*—Las maras recullidas en los vins somos  
als dos métodos anteriores de curación están casi exclusi-  
vamente constituidas per cremor tártao, y sa venta  
paga la major part dels gastos ocasionats per lo tracta-  
ment.

TONY GARCIN.  
(De *Le Moniteur Vinicole*.)

## Vida artística

### MERCÉ DE RIGALT

Vingué fa poch temps de Fransa á disputar al sol de  
Llevant la corona de sos esplendors, y á la lluna confi-  
dent samelancólica claretat.

Arribá y guanyá, y 's amichs del art musical la  
aclamaren unánim.

Es Mercé Rigalt—y m' excusean *Gedeón* y altres  
«clàssichs»—un poch de neu sense filar, que las fadas  
derriteixen en gotas cristallines, qual pluja d' estrelles  
lluminosas que iluminen solas lo firmament é inundan  
després la escena lírica d' armonias celestes y l' ànima  
dels oyents de placida delectació.

Es una estrella rutilant de blanxs reflexos; un astre  
de primera magnitud; una dona (sembla una nena) que  
te en las mans encantis més seductora que 's de son  
bell rostre, somniador y bellissim, y en lo modo de  
tocar lo piano un poderós esperit d' atracció que ha  
captivat á tots noms discrepante.

Aixó tractantse de nostre teatre del Príncep Alfonso, que després del Real, y en èpoques de concerts, la fama de ser lo més exigent, y que, sense serho, potser, es, de cert, palenç alborotat abont naufragaren grans reputacions, es senzillament lo triomf en tota línia, la victoria absoluta, sense reserves, la consagració oficial, solemne y definitiva.

De Liszt, se compta que estant un dia en casa de Rossini, se sumí en la contemplació de les espalles de la senyora de X, que s'havia presentat en trajo de ball. Ella, que notà lo intens de la mirada del gran pianista, li digué:

—¡Cavaller Liszt!...

—Senyora—contesta l'artista selse desconcertar-se:—estava mirant si tenia alas.

Sentint à Mercé Rigalt donan ganas de sortir al tablado, colocarse à sa espalda, mirar fisco aquelles mans que semblan mogudas per una corrent elèctrica, y si ella, estranyant lo procediment preguntés:

—¿Qué fa vosté?

Contestarli ràpidament, pera no perdre una nota:

—Estava mirant, si... tocava vosté sola...

Es la senyoreta Rigalt una dona extraordinaria.

Si major adoració, lo cult de sa vida... sos pares; los verdaders sostenitols del seu pentàgrama íntim, com que ells son los que sostenen la riatlla en sos llavis, la alegria en son cor, la fé en sus empreses, lo desitj dels èxits, l'encant de la seva existencia en una paraula.

Baix un continent potser fret—encarque millor diriam cast y pudorós—sa mirada tè tota la seductora vivicitat y forsa de sa joventut; son front es espaciós, com signe de que devall d'ell s'amagan moltes y grans ideas que es impossible sostener en reduxit espay; son cabell esplèdit pentinat en ondas als costats, donan al conjunt del seu cap gran semblaça ab la bones cap d'estudi.

Es catalana. Pero es digna de ser... sevillana.

Totas las empreses se la disputen; tots los pùblichs la aplauideixen, à tot arreu troba glòries y triomfs. Avuy se parla d'ella à Madrid ab preferència à tot, y ja la esperan à Pàris,—ahont marzarà dimars—ab impaciencia. Mercé Rigalt té sa «oasis» pera descansar, una preciosa casset de camp à Tarragona, com Planté la té à Mont-de-Mars' n. Y à Tarragona va sempre ab creixent ansietat, à passar los dos mesos de la canicula, deixant sa esplèndida morada parisena—10 dols calor de la família, la vida sensacional del concertista.

Tot lo que humanament pot expressar l'art dels sons, tot lo que s'ha sognat que podia dir un instrument es lo que la senyoreta Rigalt fa dir al piano. Accents vigorosos y enèrgichs, plàcits y tranquilis, alegres y juguetayres, elegiacs y tristos... execució prodigiosa, mecanisme assombrós, forsa colossal—quan es precis—senzies esforç apparent, sentiment exquisit y gust irreprovable, son las condicions que distingeixen à la eminent virtuosi, al interpretar qualsevol de las dificultoses obres que constitueixen son gran repertori.

Aborda ab igual facilitat y maestría la música delicada, clàssica, finissima de Chopin, que la romàntica y tumultuosa de Listz, o la revolucionaria de Wagner, y tan senzillissima de tocar resulta pera ella una obra de Gorstchakoff, com un melancòlic «andante» de Mendelssohn.

Mercé Rigalt, fa alarde de totes sus privilegiadas dotes, lo mateix al executar son primer número del Programa, que quan ha fet sentir cinch ó sis més dels en ell anunciats. Sa «emoció musical» no disminueix ab sus repeticions. Los mateixos passes d' octavas ràpits com lo vent, los mateixos salts sorprendents en variis intervals, los velocissims y brillants arpegs, las intrincades successions cromàticas, las imitacions de estil fugit... y compta que en aquesta lluita de refinat mecanisme «competeixen» ab freqüència abdós mans, de modo que la esquerra rara vegada li va en saga à la dreta. Sembla increible que aquellas munyequetas delicades, no's trenquin y que aquells dits aristocràtichs no arribin à perdre sa increible elasticitat!

Lo concert toca à son terme.

Mercé Rigalt s'assenta encara més al piano. Lo moment es solemne.

Silencios lo pùblic; atents los professors de la orquestra; banyat lo saló ab aqueix pàlit color daurat que forman les lámparas elèctriques, y la llum encar viva, pero que s'enfosqueix lentament, de la tarde que entra en son crepuscol. La artista dona rienda solta à son talent; desplega tota la energia ó tota la tendresa de son

geni. Acaba. Allavors ressona en lo teatre delirant ovació. Molts n'haurà escoltat la senyoreta Rigalt; pero de fisco cap tan ardent, tan espontànea, tan... espanyola com la de Madrid. Totes las mans se juntan per aplaudir; molts mocadors aixecats ab moviments febrils, semblan unir-se en un desitj unànim y dir à la artista: ¡Torna proupt!

ENRICH SEPULVEDA.  
(La Correspondencia de España.)

## CRÒNICA REGIONAL

### OBSERVACIÓ METEOROLÒGICAS

del dia 2 de Abril de 1896

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'obser-vació	BARÒMETRE aneroide	GRAU d' hu-mitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSE-RPAR-ticular
9 m.	760	65	0'0	79	Ras	
3 t.	768	60				

HORAS d'obser-vació	TEMPERATURAS			VENTS direcció	NUVOLS classe	can
	Maxima	Minim.	Term. tipo			
9 m.	Sol... 27	13	14	0.	Cum Nin	0'6
3 t.	Sombra 19	18		0.	id.	

### Sessió del Ajuntament

Baix la presidència del primer Tinent d'Alcalde D. Cassimir de Dalmau y Capestan y ab assistència dels regidors senyors Benavent, Vidiella, Borràs, Massó, Vergés, Romero, Sardà, Mas, Jordana, Pallejà y Vallvé, tingué lloc ahir la de segona convocatoria que començà à un quart de deu de la nit.

Se llegí y aprobat l'acta de la anterior.

Se donà compte de que fet l'extracte de las disposicions contingudes en los B. O. corresponents à la última setmana, no n'resultava cap d'interès pera la Excm. Corporació Municipal.

Se donà compte d'una instancia presentada per los empleats del Municipi recordant al Ajuntament los sous que aquest li deu y la situació en que com es de suposar han de trobar-se.

Quedà sobre la taula fins la primera sessió que presideixi l'Sr. Folguera, com à Alcalde en propietat.

Quedaren aprobats los dictamens de la secció de Foment donats à las solicitudes de D. Joan Freixa Borràs, D. Pau Seijo Ramírez, D. Anton Monseny en nom de Joseph Monner Grau, D. Joseph Bofarull Fàbregas, y D. Anton Mallorquí Matheu, dictaminant de conformitat à lo solicitat, baix las condicions que señalan las Ordenances Municipals.

Se donà compte d'un dictamen de la secció de Consums fent algunes aclaracions à la proposició presentada per lo Sr. Vidiella en la sessió anterior, dijent que s'podia posar lo recàrrec del 100 p. sobre l'impost de consums, com s'havia fet cada any.

Se donà compte del dictamen de la secció de Gobern proposant lo anunciar lo plech de condicions traient à pública subasta l'alumbrat públic ja siga per lo sistema elèctrich, ja per lo mixte elèctrich y gas.

Quedà demunt la taula per vuit dies, y s'acabà l' despaig ordinari.

Lo Sr. Benavent feu present al Consistori que la secció de Foment, en la sessió que celebrà tractà de la proposició del Sr. Vidiella relativa à que s'fessin gestions pera que una de las fàbrics de tabacos s'installes en aquesta ciutat y afegí que ell creya que qui havia d'encarregarse d'aquestas gestions era l'Alcalde president.

Després d'un incident quedà aprobada la proposició del Sr. Benavent ab la esmena del Sr. Pallejà de que al Sr. Martí, com à Diputat à Corts y als senyors Serra, Abelló, Vidiella y Perpinyà, en sa calitat de Diputats provincials se ls invités à las sessions de la secció de Foment que celebrés à aquell objecte.

S'acordà que la secció correspondent presentés un dictamen en lo que s'aclarià si l'Alcalde Municipal tenia prestada fiança.

Y s'aixecà la sessió.

Algunas persones piadesas, sècundades per lo zelós senyor Rector de la Puríssima Sanch, Mossen Joan Battalla Sagarrà, han acordat celebrar un septenari à la Mare de Déu dels Dolors que s'venera en l'oratori de la propria hermita del Roser; tant pera rendir cult als misteris de Maria en aquesta època del any que s'dedica à la oració penitencia y reculliment, com pera fomentar la devoció y concurrencia à dita bonica hermita realzada un tant d'algún temps en aquesta part gràcies als bons desitj dels actuals senyors administradors.

Sabém que algunes familiars concorren al referit

septenari que s'comença avuy com tots los dies à un quart de cinch de la tarda, sent l'últim dia divendres vinent dedicat als Dolors de la Santíssima Verge.

Desitjém molt y molt que 'ls iniciadors de dita funció, trobant eco en los devots, se vegin atesos per molta concurrencia, ab lo que quedarà honrada dita hermita que n'es acreedora baix tots conceptes puig la seva història va intimament enllaçada ab la de la nostra població.

Demà de dos cuarts de cinch à dos cuarts de set de la tarda, la Banda Municipal situada en lo Passeig de Mata, hi donarà un concert executant varias pessases de son vast repertori.

Segons nota que se'n ha facilitat per la Administració de Consums, lo recaudat ahir per varias espècies puja à 611,72 pessetas.

Nostre apreciat colega *La Autonomia* ha tingut la felis idea d'aplegar en un folleto tots los travalls portats à cap per la comissió organisadora de la «Assemblea Popular Republicana de Reus», al objecte de posar mes en evident la importància que tingue dita «Assemblea».

Agrahím el colega la atenció d'haver-nosen enviat un exemplar.

Lo temps ventós que aquells dies venim disfrutant ahir segurament arribá en son grau màxim, donchs lo tranzit per nostres carrers se feya ab dificulta per los espessos nuvols de pols que aquell aixecava.

Llegim en lo *Diario del Comercio* de Tarragona:

«A dos cuarts de deu d'ahir matí fou desembarcat del vapor «Alvarado», arribat à nostre port poc temps, aus, una regular cantitat de fusells Mauser.

Inmediatament foren trasladats desde lo moll à la estació de Reus, custodiats per un cabó y quatre soldats d'infanteria.

Fit armament va destinat, segons se'n digué, à las guarnicions de Lleyda, Zaragoza y Jaca.»

A Málaga s'ha descubert un contrabando de guerra destinat als moros y consistente en 10 caixas ab 10 mil pistons, molts revòlvers, càpsulas, 72 monedes de dos pessetas i 476 monedes morones.

S'han fet varias presons de personnes complicades en aquest contrabando.

*El Noticiero de Barcelona*, diu en un telègrama de Madrid, que s'estudia una combinació de Gobernadors civils, y que potser passi à la província de Valencia, lo d'aquesta província senyor Galvez Gonzalez, reemplassantlo lo d'Almeria, senyor Muñiz.

Los olivers de nostra comarca presentan bon aspecte, essent indubitable que la escassa humitat que regna ha d'influir beneficiosament pera que no's desenrotlin d'una manera alarmant los insectes que tants perjudicis causen en las passades cultites.

Los ceps comensan à brotar y recomenem als viticultors no olvidin la eficacia dels sulfats com a tractament preventiu, essent d'absoluta necessitat l'efecutar lo primer tan prompte com las redoltes tinguin 10 ó 12 centímetres de desenrotill.

*Le Temps* de París ha rebut un telègrama de Perpignan dijent que continua la agitació carlista en la província de Girona y en la zona de Ceret (Fransa).

Afegeix lo telègrama que aquells últims dies s'han introduït per San Lorenzo de Cerdanya tres caixes de revòlvers y dos de municions y que continuament se veu en la frontera inusual moviment de cabecilles de la passada guerra.

Durant lo passat mes de Març, la recaudació d'Aduanas ha augmentat en un 1.630,000 pessetas sobre l' d' igual mes del any anterior.

La recaudació per altres conceptes, ha augmentat també tres milions en lo citat mes.

El Comunicant de Cádiz que mes de quatre centis obrers recorren los carrers demanant travall, li diu que la actitud amenassadora d'aquests obrers fa temer que ocorri un grave conflicte.

També's nota agitació obrera à Zahara y Vegar de la Frontera.

Los Ajuntaments reclaman aburgencia del Gobern l'envi de recursos.



# GUIA DEL PASSATJER

## SERVEI DE TRENS

## SORTIDAS

**De Reus á Barcelona**

- 5'04 m. correu (Per Villanova y Vilafranca) 1<sup>a</sup>, 2.<sup>a</sup> y tercera.
- 8'56 m. exprés, primera y segunda dimars, dijous y dissaptes, (per Vilanova) 1<sup>a</sup>, 2.<sup>a</sup> y tercera.
- 12'44 t. mercancías, segona y tercera.
- 1'57 t. correu (per Vilanova).

**De Barcelona á Reus**

- 5'25 m. (per Vilafranca).
- 9'46 m. (per Vilanova).
- 15'8 t. per id.
- 7'39 t. exprés (dimars, dijous y dissaptes).

**De Reus á Mora**

- 9'33 m. — 1'04 t. — 3'10 t. — 7'49 y 9'57 nit.

**De Mora á Reus**

- 4'24 m. — 8'00 m. — 12'05 t. — 6'04 t. — 7'38 t.

**De Reus á Tarragona**

- 8'30 m. — 9'47 m. — 2 t. — 7'04 t.

**De Tarragona á Reus**

- 7'30 m. — 12'25 t. — 4'30 t. — 8'20 n.

## De Reus á Lleida

8'10 m. — 5'28 t.

## De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

## De Reus á Vimbodi

1'28 t. cotxes de 2.<sup>a</sup> y 3.<sup>a</sup>

## De Vimbodi á Reus

9'53 m. cotxes de 2.<sup>a</sup> y 3.<sup>a</sup>

## De Tarragona á Valencia

9'30 m. y 11'30 n.

## De Valencia á Tarragona

14' m. y 6'30 t.

## ADMINISTRACIÓ L'CORREUS-REUS

## Horas d'arribada y sortidas de correos

## ARRIBADAS

De Tarragona,

De Barcelona (per Tarragona)

De id. directe

De id. id.

8'30 m.

8'30 m.

10'30 t.

1'30 t.

## SEGUNDO LITERARIO

De id. ab la correspondencia extranjera (per Picamoixons y descendente de Lleida) 7'30 n.

De Madrid y Zaragoza 8'30 n.

De Lleida y Huesca 7'30 n.

NOTA: Los correos, per Filipinas sortiran de Barcelona el 7 y 21 de Novembre y el 6 y 19 de Desembre del corrent any. Los de Cuba surten d' aquesta Administració el 7, 17 y 27 de cada mes, correo ordinari.

Altra.— Deu tenir-se present que tots los vapors que conduheixen tropas de refors á Cuba, portant també correo.

## SORTIDAS

Pera Barcelona á las 5'00 m.

Pera id. á las 2'00 t.

Pera Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens 5 m.

Pera id. id. (per idem) á las 2'00 t.

Pera Tarragona, directe á las 7'00 n.

Pera Lleida, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrassa y sas línies á las 8'00 m.

Pera Madrid, Saragossa, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucía y Extremadura á las 1'00 t.

Los pobles servits per peatones á las 9'00 m.

NOTA: A la correspondencia dirigida á Teruel, Andalucía y Extremadura, que s'deposita en los bussons després de la sortida del correo de Madrid, se li dona á sortida a las 7 de la nit per Tarragona.

## Ferrocarril econòmic de Reus á Salou

Servei de trens que regirà desde el dia 1 de Octubre de 1896.

Sortidas de Reus: 4'10, 9'06 mat; 2'32 y 5'43 tarde.

Sortidas de Salou: 4'56, 10'46 mat; 5'10 tarde y 7'unit. vesp. y 8'30 n.

Las horas se regeixen per lo meridiá de Madrid.

# TOS CATARROS TOS CONSTIPATS TOS SAMA TOS

Sta de sanch herpètica, sia humida ó seca, pròvungi de pecançó ó de irritació de goia, etc., presentols agradables é infalibles. Con-

receptacions de Miret calman á las primeras presas, y avans d' acabar la capsà se té la radical curació per antiga y rebelde que sia, facilitant en tots cassos la expectoració admirablement. Preu de la capsà de 24 presas cuide'res. Dipòsit en Reus, farmacia SERRA, ARRALBA STA. ANA, 89 y NOVA, ARRABAL BAIX JESÚS, 1. Las demandas al engrós deuen dirigirse al autor MIRET, farmacèutich, HOSPITAL (Barcelona). Madrid: SR. SANJAUME.—Horno de la Mata, 15, Dipòsit de productes químichs.

# LO SOMATENT

## Díari regionalista d'avisos y noticias

## Preus de suscripció

En Reus, un mes: 1 peseta  
En províncies trimestre: 3 pesetas  
Extranjer y Ultramar: 5 pesetas  
Anuncis, á preus convencionals.

## Punts de suscripció

En la Administració d'aquest diari y en las principals libreriás d'aquesta ciutat y de fora.  
En Barcelona, Litografia Mallofré, plassa Sant Jaume, 3.  
No's retornan los originals encara que no's publiquin.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276	277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300	301	302	303	304	305	306	307	308	309	310	311	312	313	314	315	316	317	318	319	320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332	333	334	335	336	337	338	339	340	341	342	343	344	345	346	347	348	349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360	361	362	363	364	365	366	367	368	369	370	371	372	373	374	375	376	377	378	379	380	381	382	383	384	385	386	387	388	389	390	391	392	393	394	395	396	397	398	399	400	401	402	403	404	405	406	407	408	409	410	411	412	413	414	415	416	417	418	419	420	421	422	423	424	425	426	427	428	429	430	431	432	433	434	435	436	437	438	439	440	441	442	443	444	445	446	447	448	449	450	451	452	453	454	455	456	457	458	459	460	461	462	463	464	465	466	467	468	469	470	471	472	473	474	475	476	477	478	479	480	481	482	483	484	485	486	487	488	489	490	491	492	493	494	495	496	497	498	499	500	501	502	503	504	505	506	507	508	509	510	511	512	513	514	515	516	517	518	519	520	521	522	523	524	525	526	527	528	529	530	531	532	533	534	535	536	537	538	539	540	541	542	543	544	545	546	547	548	549	550



Los talles desahogos contra los que, ab nom de catalanistas o sense aquells nom y en una forma o altra, deteniam las doctrinas descentralistas que uns han de traure del miserables estat de cosas en que uns ha posat la politica madrileña, son feridos en cada y per consequent, gran serenitat. Y, així, no uns han jüstia y que te l'exit segur, mal sia d' aquí cert anys, lo primer que tenen los obsequis d' aquells dials pleins de verí y mala voluntat ab que uns han urbi et orbi que l'dia de Sant Josep se passava per la Rambla de Barcelonada ab la barriada posada las illes d'en Guimerà, que està per meridiana. Nos observar aquells dials aquejados periodicals tan ben informats que anunciaron que la Gracia, aquella sal que diu que teneu los d'allà sempre a la boca. Nos diuen que l'heure com Igualada lo que es regionalisme y la trascendencia que te questa doctrina nova, que ab tantas seientat s'està discutint en tota la Europa moderna a Madrid, bout també s' es parlant de regionalisme, uns per gent no vul- qual persecució ocasiona nostra ruïna; creure que al sortir de la Llotja l'dia dels jocs Florals no uns hem de fer tota mena d' esforços per restaurar; creu- gaudina Catalunya y no hem de recordar ja més en tot l' any de la veradadera y dir, la pàtria xica; creure això es lo que vulgarment se u dit somdiar truyts. No, filles, no; sigui que molts més del que os haviau pensat aquells moviments, que, diguéu regionalista, catalanista o lo que vulga, anirà de mica en mica que, tenui tabula rasaa de totes las insas preocuperacions politicas, si an del color que s'han, que tant nos han esdevenit y per las quals vosaltres viviu, periodistes de double, gracies a que stultorum infinitus es numeros y que en las actuales ge- mercions hi ha massa superficialitat per ocupar-se en coses serias.

# SUPLEMENT DE «LO SOMATEN»

2 ~~200~~ SUPLEMENT DE «Lo Somant» ~~200~~

---

## SECCIÓ POLÍTICA

---

«Mientras el gobierno se preocupa—más de lo justo en mi concepto—del movimiento catalanista, la Academia Española ha tratado también, dentro de su esfera del idioma, de la cuestión regionalista, apasionando los ánimos de los inmortales hasta un punto á que pocas veces se llega *en la docta corporación*.

El premio Piquer es el que ha dado lugar á esa discordia. Dispuso en su testamento este Mecenas de las letras, que se diese anualmente un premio de 2,000 pesetas al autor español de la mejor obra dramática, á juicio de la Academia. Entendían muchos académicos que, no designándose la lengua en que la obra ha de estar escrita, podían entrar en concurso los dramas ó comedias catalanes, valencianos ó gallegos, lo mismo que los castellanos, y ateniéndose al rigor de la disposición testamentaria, una obra escrita en francés, ó en chino, por un *autor español*. Los anti-regionalistas se han opuesto á ello, sosteniendo que solo pueden ser premiadas producciones dramáticas escritas en castellano, porque este es el idioma oficial. La discusión fué redidísima, agriándose bastante, y teniendo que llegar á votación, cosa que rara vez sucede en la Academia. Por dos votos ganaron los unitaristas, contra los regionalistas. Los principales paladines de aquella intransigencia fueron Nuñez de Arce y Casterlar. Estos señores son muy liberales, pero no quieren dejarnos á los demás españoles ni la libertad del idioma.

Contrasta esta resolución con lo que hizo la Academia en 1888 cuando concedió un premio análogo al popular dramaturgo catalán Federico Soler. Verdad es que entonces tenía que ir la corte á Barcelona, y se trataba de halagar á los mismos catalanistas contra los cuales se han desatado ahora las iras del gobierno y de otros hombres políticos á quienes asusta el fantasma del separatismo.»

Y ara que se 'ns diga si podém desitjar que 'l moviment regionalista espanyol vagí més depressa. Ja no son solzament las províncies totas de la nació las que van fer aquest camí nostre, sinó que fins á Madrid, á las barbas mateixas del senyor Cánovas que personalifica l' unitarisme de pedra, á la mateixa Acadèmia espanyola, s' hi ha ficat de revolada la nostra idea, apassionant los ànimos donant lloc, segons *Las Provincias*, á una tremenda batussa de sabiassos dividits en regionalistes y unitaristes. No va ser la victòria pera 'ls nostres... corregionalis: que hi fá? Allí dintre s' hi ha ficat la bruixa y la victòria moral ja a hem trioguda. Uns quants anys enrera hauriam conseguit una insignificant minoria y ara per un vot més á favor nostre hauria quedat la votació empatada.

Per les Províncies sabérem que 's van distingir per la seva rabiosa intransigença els senyors Núñez de Arce y Castellar. Per l'amor de Déu que no cam-

que tanta que ha sabido soñar y trabajar. Se revela en Federico Soler, quién, sen-  
y ploraban ab amargor bien funda ab las desgracias de aquella noble nacionalidad,  
que elevaba sus ojos al sublime al relatar las procesas de los nostros héroes,  
que daban vida a los fechos memorables de la nostra historia. Siendo  
que la de revindicar las glorias que coronaban lo pasado de Cataluña y que  
también castigadas, ab lo debo de despedirlo. Tanto a la una, como ésta d' aquellas gloriosas cien-  
tíficas personalizó lo sentimiento de patria. Los autores de allá, que se-  
mera Vega da Manieca una nación quan se sentía por la concepción de la seva  
Passada aquuesta primera época se va desenrollar lo sentimiento que per tri-  
havia d' escalar d' un modo o altro.  
desligada siempre la parte más ridícula o repulsiva. La protesta a la tiranía lleva  
obligada a los autores a querer sortir en sus obras un personaje castellano, al que se li-  
ducción eran l' estudio de las sevas costumbres y la grossera saña a las lieyes que  
vas nobles aspiraciones. Los elementos característicos de las sevas primeras pro-  
la representación del seu carácter y el simbol de las sevas desgracias y de las se-  
responde a la actividad febril, desperdiciando, va buscarse en la obra dramática  
perteneciente del pueblo catalán, despedir d' un lirach somní de centurias per  
ideales per medi de la obra dramática. Cumplida aquesta llevy inevitable, l' es-  
te conocimiento del seu aveug artístico, tendréix a la personalidad viva de los seus  
hecta la potencia d' una sociedad civilizada. Desde l' momento en que un poble  
La obra artística, en totas las sevas manifestaciones, es lo mirall honesto de re-  
moral pública?

?Qui ab más coraje que los poetas dramáticos incitava al poble griego a la  
guerra contra Egipto? Qui, si no ell, va a entender carísimos tantos deus al robarse que perti-  
nase? Qui, si no ell, va a causar más humanas y cráneos de los deus al trobarse que perti-  
cavada de totas las quezas humanas y cráneos de los deus al trobarse que perti-  
deixant d' inhibuir en las costumbres quan en lo tecido se les combate. Y qui,  
nas? Qui, si no ell, va a derrocar más tardos deus al trobarse que perti-  
slasme de las masas y temer creíxe l' odio contra l' esencia de la hermosa Ate-  
guerra contra Egipto? Qui, si no ell, ab sus obras, lograban despedir l' enemigo  
?Qui ab más coraje que los poetas dramáticos incitava al poble griego a la  
moral pública.

Qui ab más coraje que los filósofos romanos de la filosofía, l' soberan y sus la-  
sino ell, va a destrozar los falsos dogmas de la filosofía, l' soberan y sus la  
del público, símbolos seguros d' adoración y espiritual que l' gloria a la sublimidad  
tribales pel seu poder y la seva superioridad damunt dels homes, eran, devan-  
xar perder ocasión d' enalitr a la seva patria y la seva libertad. Aquells deus, ie-  
grandes de l' art, encarnaron en lo tecido los avances de la filosofía, sense dei-  
dicionis heróicas, ab l' afan d' auxiliar la idea moral individual en lo coto, par-  
tir del poble presentando als heroes más grandes de la seva historia, las sevas tra-  
tas. Aquells, esperonats per las gentiles concepciones d' Espanya, educavan l' espe-  
queada que sobre seu van exercir ab sas tragedias los seus más inspirats poe-  
ticas. Qui universal, deu gran part del seu esplendor y la seva grandeza a la in-  
Grecia, la hermosa terra helénica, la que tanto ha trabajado en favor de la ci-  
deu, l' héroe.

Suplemento «Lo Somatic»

SUPLEMENT DE «Lo Somatent» 15  
queras, á més de ser un catalá dels que parlan castellá fins per anar per casa, no arribá á ministre per ser catalá, sino per ser amich de Romero Robledo.  
Donchs, com deya, 'l tiberí que 's prepara ab motiu del augment del impost de consums es probable que perjudiqui á Navarro Reverter, porque li donqui ocasió per caure be del lloch que ocupa. La cartera d' Hisenda farà ó més tardia d' anar á mans del senyor Mochales, parent del senyor Elduayen, y lo millor sería per lo mateix senyor Navarro Reverter que 's mostrés no conforme b lo que Cánovas pot tranzigir ab las comissions que vinguin á Madrid, y ortís del Ministeri ab cert lluhiment y no com ho haurá de fer més tard per ausa d' intrigas dels canovins descontents. Aixís se diu aquesta tarde, y aixís s'apunta á més en *La Correspondencia* d' aquest matí, de modo que alló de la crisi parcial que semblava haverse ja deixat corre, reapareix de nou y 'ls roseristas y pidalins que no estan ben colocats ó no ho estan encara ni be ni mal, respiran y més que may diuhen que encara hi ha pátria.

No's parla avuy de notícias interessants de las duas guerras. Del general Polavieja tenim que considerantlo victoriós y en actitud de ferse amo d'Espanya, legalment s'entén, ja no sols se'l disputan los lliberals y democràtiques que uscan un dictador, ja no sols los silvelistes que estan á la que salta, si no que també 'ls carlins, y lo més curiós del cas, també 'ls integrists que acapdilla 'l senyor Nocedal. Aquest ilustre en lo seu periódich *El Siglo Futuro* obra una inscripció per costejar una espasa d'honor pel general Polavieja. Ningú esperava que 'l senyor Nocedal se fiqués en tals endròminas políticas, pero deu sser molt convenient quan se resol á donar aquest pas.

De Cuba hi ha lo de sempre, y de Puerto Rico se sab que realment la insurrecció ha estat ofegada y no 's creu que surti de nou — X

---

## EXTRANGER

# EXTRANGER

CRETA.—*La Canea*, 31 de Mars. — Continúan les hostilitats pels voltants de Candia y de Retimo, ahont los insurrectes han sigut invitats á snar á parlamentar pel cónsul rus.

Després de posar-se d'acord amb lo governador de Retimo, los insurrectes se  
irigian cap á aquell punt, quan pel camí las tropas turques feren foc contra  
ells. Suposant que s'havia tractat de ferlos caure en un parany declararen que  
'are endevant no acceptarán altra solució que la unió ab la Grecia.  
Aquest incident ha produït molta irritació entre l'oposició grega, i augmenta

Durant la passada nit s'han disparat algunes canonades contra 'l blockhaus de Butxarria. A la població s'han fet retrobar les sentinelles turques.

*La Ganea*, 31 de Mars.—Ahir á la tarda 'ls grechs atacaren lo fort de Izze-  
la que domina la entrada de la badia de la Sude. Los acorassats internacionals  
an canonejat als cretencs pera sosteñir lo fort que ocupan los turchs ab dotze

## SUPLEMENT DE «Lo Somant»

seus cárrechs y procedintse després á la lectura de cada un d' aquets acorts pera la seva ratificació.

Acte seguit lo senyor Sard va pronunciar un discurs, contestantl' i senyor Gobernador civil, y's va aixecar la sessió á las cinch de la tarda.

—Ab lo títul de *Patria* ha publicat un número extraordinari correspondent al primer d' Abril, l' acreditat periódich *La Atlàntida*, en quin s' hi publican escullits travalls dels millors de nosaltres escriptors, lo missatge al Rey dels Hèlens y l' manifest Al Poble Català, de la Unió Catalanista.

## CORRESPONDENCIA

MADRID

Tenim demunt la taula una cuestió nova, la del augment del impost de consums á que ahir vaig referirme. Lo Gobern se proposa traure set millions més de pessetas per aquest rengló, mentrestant prepara 'ls projectes de llei que han de donar nous auments en tots ó casi tots los tributs que avuy se pagan á Espanya. Per ara y per no alarmar, com se sol dir la massa, l' augment del impost de consums se concreta á vintíssim de las cuarenta poblacions que són capitais de província, es probable ó segur que més tard la medida s' estengui á tots los demés pobles d' Espanya grans y petits. Se comprén que tal fassí, preparantse per la liquidació dels gastos de las dues guerres, ja que aquí no hi ha que pensar en suprimir gastos superfluos ó inútils aplicant lo que per ellis hi ha senyalat á las novas necessitats per causa de las nostres desgracias creadas.

Com es de suposar, en totes las poblacions amenassades del augment en lo cupo de consums s' alsan críts de congoixa. Si ab gran travail y pena pagan lo que avuy tenen senyalat, com se van á arreglar ara per pagar l' augment que 'l Gobern las imposa? Han comensat las visitas dels diputats y senadors al ministre d' Hisenda y crech que també al senyor Cánovas. Obrifent ahir la marxa 'ls representants de Canàries, y demá ho farán los de les províncias de Madrid, Zaragoza, Barcelona, Valencia; los Ajuntaments d' aquestes tres darreres capitals envian aquí comissions, y s' assegura que si l' ministre no tranzigeix d' una manera racionabla, los Ajuntaments de que's tracta presentarán en ple la dimissió, ab lo qual no seria fluix lo xafech que demunt del Gobern cauria.

D' esperar es que hi hagi arreglo. Lo pitjor del cas amenassa al ministre d' Hisenda senyor Navarro Reverter. Los periódichs de Valencia ja l' posan com á nou; als valencians no 'ls cap al cap que un ministre fill d' aquella terra no li tingui la consideració deguda: héus aquí per ahont los valencians també 'ns resultan regionalistes. Y no parlém dels aragonesos: aquells passan encara menos per lo tranzit de que sent lo ministre d' Ultramar fill de Zaragoza hagin de pagar més de lo que pagan per consums. Dels andalusos no cal parlarne; aquells tenen com se sol dir no ja'l pare alcalde, hi tenen tota la parentela. Los únichs desvalguts, los verdaders borts en matèria d' influencias en la vila y cort serán los catalans. No tenen en la actual situació política ni un ministre ni sisquera un mal Director general. En classe de ministres ni en la actual ni en las passades desde la Restauració ha tingut Catalunya representació en lo Gobern: tal se pot dir perque, si se ha estat ministre l' senyor Bosch y Fuster-

## SUPLEMENT DE «Lo Somant»

bihin may d' opinió aquests académichs! Que siguin sempre ben contraris nostres; ja que 'ns fan més b'ells discusejant contra la llengua de Catalunya que no pas nossaltres mateixos defensantla.

Perque venen á ser un camp d' experimentació pera 'l catalanisme: una espècie de conills porquins en que s' hi enseja la vacuna.

¡Viva la libertad! ¡Vivaaa!!

¡Viva el goberno liberal de don Antonio Cánovas del Castillo! ¡Vivaaa!! Comensém per donar aquets dos vivas perque son las cosas que tenim més mortas. La llibertat perque d' això ja no se 'n canta gall ni gallina pera las persones decentes. Al gobern d' en Cánovas, perque això ja no es govern, ni lliberal, ni Cánovas, ni res.

A Barcelona á horas d' are ho agafan tot.

Dias enrera agafareu a *La Renaixensa* per haver dit al pà, pà y al vi, vi.

Fa poch días *La Epoca* denuncià *La Doctrina catalanista* precisament per dos ó tres textos. ¿No dirian de qui? Del P. Mariana, del mateix clàssich historiador P. Mariana.

Ahir se deya si s' denunciavan unas taules de equivalència de metres á pams; perque això dels pams es català.

Se diu que també s' denunciarán unas taules de logarítmes; perque 'ls logarítmes son números y 'ls números poden ser catalans.

Me sembla veure la policia com va cercant aquest Sr. Mariana, sin domicili ni modo de vivir conocido.

Contan que'l famós escriptor català, en Robert Robert, se topá á Madrid ab una mena de Cánovas que li suprimí un número d' un diari per un article que devia atacar á qué sé jo.

L' endemà sortia 'l diari publicant un article anònim ab un lletreiro gros, pera que 'ls sapigüés liegr lo Pons Pilat, de Madrid, que deya:

Que me supriman este

Y 'l Gobernador efectivament, l' endemà privava de sortir al diari d' aquell dia.

L' article era de don Mariano José de Lara.

L' endemà en Robert publicava la següent gacetilla:

«Ayer un borrico atropelló en la calle (la de la redacció) á D. Mariano José de Larra.»

*La Epoca* la ha fet grossa; ha ensopat més fort, que si en Cánovas se n' adona fins ha de fer pendrehi part als immortals de la propia Academia; ha ensopat ab lo P. Mariana.

De resultas se retirà de la pública circulació la seva historia y s' prohibeix la venda de la col·lecció de clàssichs d' en Rivedeyra.

Ab quina mansuetud ho diuen!

Es preciso que el país se convença de la necesidad de desarrollar los impuestos.

Desenrotillar, diu. Més valdrà que parlessin clar, que diguessin, després d' escaldar toca plomar.

Perfidios. Que "hasta d" erratis. Eacare "n que dan d" altriés a Barcelona y un a cada ciutat y vila de Catalunya. Eacare existeixen a dotze viles las associacions codadores de la idea. Encare vivim, grata sia a Deu, los mils que professem ans que a la parrla gran y pobre un amor pur, ferm, entrançable, sempre creixent, may mitjavaudi, a la parrla natural.

Mestres hi hagí catalans, víuria la nostra Catalunya, y serà la hermosa terra de caràcters distinguts que la fan tant respectable; catalans ans que res més se-rem sempre lis habitants de la regió ennoblida per una brillant història y les virtuts è Intel·ligència de sos naturals.

Y voldràs nivellarla ab la Gran colla avassalladora! S'etjan més trancas si condessega la que "l seu objectiu es ferne un no res pera després sortirà. Quan es atveilla ab qui valga més que nostres. Per això així, per avansar y fer-

S'acabà la Grècia, faltaren los àpats y cagygueren dos periodicals, diligents per-  
tatives del catalanisme espanyol: y aquets paraula la subratlla perquè es un  
pleonàsme, més un plenoàsme que caldrà usar d' aquí endavant. Per fer en-  
madrar als aludits companys se valgué l' Gobern d' una lligatxada pera  
perseguir al anarquisme. Si, a fem de por! ja poden posar les barbas a remu-  
llar tots los periodicals d' oposicio al Gobern. Ab la mateixa armada per qual-  
sevol pretext los hi posaran una mordassa. Y Vizcaya la lliberarà, la  
jasccla y... en Berdà Xitxola, com cridava los felissos progressistes que llyy.  
Iava a las barricades pera propocionar a sos descedents la Gran Llibertat de  
que districtem los de la època de las complicatas conguistats castellanes. Als es-  
partits, gentuissa, critmàtis, etc., etc., que la periodicals de Barcelona feisia  
cor a sos latus, grosseries y rabilas? Aquests, uns que res, son castellans, tota  
d'algunes exceptions prou conegudas, y, per lo tant, tenen influir a aquells es-  
perits democràtic que no permetia en los millors temps de Catalunya la exis-  
tència de classes d' classes absortives y dominadores; possiblement que la exis-  
tència que feu al nostre poble l' més noble y dignificati y quinze lütilicions  
seríen de pauta a las accions deslliçoses d' implantar un règim en vèrament  
expansiu y rigorosament just alhora. Al revés, doncs, de lo que espetava los  
grossos folks de Madrid, no ha respondi per aquells critis etrogalians: s'auí mo-

**SABLERMENT DES « LO SONATENT »**

Quins díus havérem passat tant agitats ensamps que s'gradoso. Ha semblat un somni. Abir totjus recordants molts de la existència del catalanisme, y de sòpore, Rracles al Bala de la Hèrria, sobressurint aquell entre les variacions d'activitat y d'impostadria que afectau a la nostra desgraciada Espanya.

Darrat aquellos temps revolts, y costit que ràpid per revoltois als que desde sa omnipotència suscitaron lo condicte, han succebit, com s'ha visto, cosa molt grossas petrocavats al catalanisme, mercé a les insúlgacions de certis periodistas que lo mateix treuven such en benefici de sa butxaca de las guerres assoladoras del pais, que hi pòcritament, artronan al sortirlos al jutge per la culata y fins

4 SUPLEMENT DE «Lo Sovatente»

ENCARA QUE CADA DÍA 'NS HO ESBULLIUA, MÉS AB LAS AMORETAS GUE 'NS TIRAN LOS  
DISERIS CASTELLANS, LOS GOBERNOS DE MADRID VOLEN DE ROTAS PASSADAS LA FUSIÓ DE LOS  
PUEBLOS DE LA PENÍNSULA. Ara si que tenim cor de que 's fará alguna cosa en  
aquest sentit, tenim cor de véurela de prop á tota la Espanya, no quedará cap  
provincia que no envihi á Catalunya pobles sencers ab rector, vicari y escolá.

Alló que diuban de nosaltres que volém cònsols per tot arreu, los castellans ho farán aquí, no hi haurà cap recó de la seva terra que no envíhi la embaixada de la fam. Ja se'n cuidaran los cobradors, los investigadors, los agents executius d'anarlos escombrant, de mica en mica, de les polsosas planas del cebo.

Los cuartos serán más malcarats que avans. Las pessigadas legals que las novas Corts han de votar posserán de molt més d'importància.

En los laboratoris tot fent probaturas ab cossos de combinació inestable al

Deu fassí que en aquest gran *laboratorio de les leyes patrias* tot fent pràctiques per intentar proves d'explosius ab cossos de combinació inestable algun cop hi ha explosions.

D'això no hi ha cap garantia de que no succeixi perquè tant pot succeir amb garanties com sense.

Ab perdó de la llengua castellana hem de dirho: hi ha un meje rus que ha inventat un idioma pera que tots los homes s' entenguin. L' inventor se diu Zamenhof y l' idioma l'*Esperantó*. Aquest senyor metje es partidari de no matar res en aquest mon; y á tal fi conserva en lo seu diccionari totes las paraus que actualment estan en us en totes las llenguas. Com se comprendrá, aquest nou idioma será 'l més rích de tots v... 'l més fàcil d'apprender.

Lo que no sabem ara es què hi dirá 'l senyor Cánovas desde la Academia Espanyola; perque no sé si ho saben que 'l senyor Cánovas està en tot y ho sabot y ho omple tot y ho proveheix tot. Nosaltres d' ell, aconsellariam ó manamals als espanyols, que es lo mateix, que ara que no tenen feyna ni cap mal de cap, que 's dediquin á estudiar aquest... *Esperanto*. Lo seu autor diu que, s'estio, 's tiindrà la manera de que tots los homes s'entenguin; y qui sab si ab *Esperantó* á la mà tots los espanyols s'entendrian, inclús nosaltres ab lo señor Cánovas, que es tot lo que 's pot dir.

Més teníem por que 'l Consell de ministres declarari enemiga aquesta llengua  
a la que per privilegi exclusiu (com lo yute) explota la Academia Espanyola y  
que pera oféndrela y ferla patir se declarí al Esperantó dialecte del castellá,  
com al vasco y al catalá, enviantse al metje rus al mateix desterro ignominios  
a que hi tenen á Aussias March, á Ramon Llull y á Muntaner, enemigos re-  
alcitrantes de la lengua española; y por lo tanto, enemigos FEROCES de la  
nativitat.

Una inspecció de vigilància acompanyat d'un individuo del cas de política se presenta avans d'abrir en la llibreria que té el senyor Gios en la Rambla de les Flors de Barcelona ab objecte de apoderar-se de tots los exemplars de la Doctrina catalanista que hi ha què en dit establiment. En conseqüència se'n importaran dos exemplars de la Doctrina, tincions que li havían quedat al seu propietari des d'una exposició que es va fer a la Sala Parés ofereix un hermès malgrat artista de Reus Josep Llovera. La Sala Parés destaca de tota mena que la pintura de Vila i Vilaseca ab la numerosa varietat d'obras de tota classe que la catifa del treball.

OPTICIAS

**RENESES**

# LIBRERÍAS

INTERNET 100

**SUPLEMENT DE «Lo Somatent»** 13

En les columnes s' hi han guarnit dos grups de bambús y letanias que produueixen molt bon efecte, y en la testera s' hi veu també entre plantas, lo busto del celebrat pintor Llovera, fet per l' escultor Aitché qui ha donat ab ell nova prova de son talent. Presideix la Exposició lo conegut cuadro *El baile de candil* y s' hi comptan en gran número 'ls bocetos, acuarelas, dibuixos, carbons y sanguinases que ha deixat en Llovera.

Molt numerosa es la concurrencia que hi assisteix y desde diumenge podrà visitarse sense targeta. En altre número 'n parlaré més degudament.

—Llista de les composicions rebudes en la Secretaria del Consistori dels Jocs Florals de Barcelona:

Número 1. «Quadret». Lema: ... y vola al lluny mon ànima entristida (Angel Guimerá). — 2. «Resignaciós». Ed io anima triste non son sola chè tutte queste à simil pena stanno per simil colpa (Dante, Inferno. Canto sesto). — 3. «L' au cel à l'mat». Moun Dieu daisas-me toun au cel. — 4. «La Creació». Lo principio creavit Deus cœlum et terram (Gén. c. 1. v. 1.). — 5. «La Caritat». L' home per la caritat n'exixa ab Deu. — 6. «Un angel més». 20 Novembre 1891. — 7. «L' últim sospir». Amor etern. — 8. «Las fadas del Gorch Negre». Montseny. — 9. «Esmena». Et bis soepe in idem. — 10. «A montanya». Lo Pifinen es una teulada que abriga duas niadas, Catalunya y Rosselló. — 11. «Baladeta». ¡L' hivern ja es mort... Hossanna! — 12. «Cor fidel». Ben fet! — 13. «Festa Major». Patria, fides, amor. — 14. «Pobresa». Quadret. — 15. «Les Morratxes». Costüm sempolense. — 16. «Faula». Pau y avinensa. — 17. «La festa major». ¡Qui l' ha vista y qui la veu! — 18. «6 de Juny de 1808». ¿Qui ho havia de dir? — 19. «Montserrat». Aplech regional y seguit. — 20. «Follia d' amo». Poemei macabra. — 21. «Idilio». De la realitat. — 22. «Cuentos». Lema: Dia que antany... — 23. «La poesía catalana». ¡Patria! — 24. «Desperita ferro». Firán. — 25. «Lourdes». Adorabimus in toco, ubi steterunt pedes ejus (Psalm. 131. v. 7). — 26. «Lo mes de Maig». Tot per ella. — 27. «Cansons de Bethlehem». Anemhi tots. — 28. «La flor de l' euba». Natura. — 29. «Lo mantell real». No hay plazo que no se cumpla ni deuda que no se pague. — 30. «Amor filial». Quien olvida... la santa madre que nos dió su pecho (Villamartín). — 31. «Catalunya... ¡Desperita! — 32. «Cansó de l' àguila». Patria!... — 33. «Lo soldat y la germana de la caritat». Héroes. — 34. «Angelus». Ave María! — 35. «La primera soldada». Duas cartas. — 36. «L' inútil». La patria madrastra.

—Demà diumenge, á las 4 de la tarda, en les **Conferències de Sant Lluís Gonzaga de la Mare de Déu de Bethlém** de Barcelona, lo soci don Fidel Quera desenrotllarà en nostra parla catalana lo següent tema: «Lo traball á Espanya desde 'ls primers pobladors fins lo sigele actual.» L' acte serà públich.

—Baix la presidència del senyor Gobernador civil lo dijous à la tarda va celebrar la Diputació provincial de Barcelona la primera sessió del segon període del corrent any econòmich.

Declarat obert aquest període y aprobada l'acta de la darrera sessió extraordinària del anterior, s'acordá fixar en lo número de vuit las sessions que deurán tenir lloc, fixantse los diesars á la hora de costum pera la celebració de les mateixas. Se va donar lectura á la memòria presentada per la Comissió Provincial relatant los acorts que aquesta havia pres durant lo temps que no s'havien celebrat sessions, acordantse concedir un vot de gràcies als individuos de la Comissió Provincial pér lo bon desempenyo en lo cumpliment dels